

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819200281
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8819200281.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, AK Bratislava, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, XXX XX B. K. I., t. č. J. XX, V. XX, XXX XX E. Y., o zaplatenie 12.280,77 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 3Csp 13/2019-60 zo dňa 01.07.2019 takto

rozhodol:

Potvrdzuje prvoinštančný rozsudok vo výroku o splatnosti dlhu žalovanej.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto cit.:

„I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 9.952,98,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 9.952,98,- eur od 09.04.2016, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku z a m i e t a.

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62 %, ktoré trovy je p o v i n n á zaplatiť žalovaná a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

Prvoinštančný súd takto rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 12.280,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 09.04.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Prvoinštančný súd vec posúdil ako spotrebiteľskú vec podľa § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie právne odôvodnil aj podľa ust. § 517 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 1 ods. 2, § 2 písm a), b), § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.)

Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa 27.04.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere/účelovej pôžičke, na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej pôžičku vo výške 12.000 eur a ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v 120 mesačných splátkach po 186,10 eur, pri celkových nákladoch 10.332 eur.

Zistil, že zmluve o úvere absentujú obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z., a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a údaj o konečnej splatnosti úveru. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška celkovej mesačnej splátky bez rozdelenia istiny a úrokov. Dátum konečnej splatnosti je určený len „06/2025“, bez uvedenia konkrétneho dňa v mesiaci, ku ktorému má byť úver

splatený. Takéto určenie konečnej splatnosti úveru súd nepovažuje za dojednanie v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

Keďže súd vychádzal z toho, že úver je v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov, priznal žalobcovi právo len na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 9.952,98 eur, čo predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom a úhradami žalovanej (12.000 - 2.047,02). Vo zvyšku žalobu zamietol.

Žalovaná sa dostala do omeškania s platením svojho záväzku, preto priznal žalobcovi nárok aj na úrok z omeškania z dlžnej sumy, tak ako si žalobca uplatnil v žalobe.

Na záver poukázal na tvrdenia žalovanej vo vzťahu k zaplateniu dlhu v splátkach a dodal, že žalovaná o zaplatenie dlhu v splátkach výslovne nepožiadala a neuviedla ani výšku splátky, ktorú by bola schopná splácať. Okrem toho neuviedla svoje finančné možnosti k splácaniu dlhu, príjmy ani iné výdavky, okrem výdavkov na dcéry.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, 2 civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. S rozhodnutím súhlasila ale žiadala o povolenie zaplatiť dlžnú sumu v splátkach vo výške 55,- eur až 100,- eur. V tejto súvislosti uviedla, že je rozvedená matka dvoch študujúcich dcér. Jej mesačný príjem je cca 20.000 Kč, pričom platí nájomné vo výške 5.000,- Kč, telefón v sume 300,- Kč, stravu v sume 5.000,- Kč a má aj iné výdavky na dcéry. Bývalý manžel jej na deti prispieva dokopy sumou 170,- eur. Okrem toho má pôžičky od spoločnosti Tatra banka, Prima banka, Intrum a Profi Credit. Predložila listiny, ktorými svoje odvolacie námietky osvedčovala.

3. Žalobca sa k odvolaniu do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP preskúmal napadnutý výrok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil v napadnutom rozsahu.

5. Podľa § 232 ods. 3 CSP je lehota na plnenie určená procesným predpisom tri dni. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Dlhšia lehota sa môžu stanoviť podľa okolností v konkrétnej veci, napr. aj podľa sociálnej a rodinnej situácie žalovanej, ako povinnej osoby.

Vo svojom rozhodnutí už prvoinštančný súd určil lehotu na úhradu dlhu dlhšiu, než stanovuje zákon, a to lehotu 15 dní od právoplatnosti rozsudku, keď mal k dispozícii už listinu žalovanej, ktorá informovala súd e-mailom dňa 24.6.2019 o svojej sociálnej a rodinnej situácii.

V odvolaní žiadala žalovaná túto lehotu na plnenie ešte viac predĺžiť a poskytnúť jej výhodu splátok opäť poukazujúc na svoju sociálnu a rodinnú situáciu, kde oproti predchádzajúcemu oznámeniu nedošlo k žiadnym zásadným zmenám.

Preto bolo úlohou odvolacieho súdu posúdiť, či žalovanej je možné poskytnúť výhodu splátok a úhrady dlhu v podstatne dlhšej dobe od právoplatnosti prvoinštančného rozsudku, než akú výhodu jej už poskytol súd.

V zásade platí ust. čl. 16 ods. 3 CSP, podľa ktorého v konaní o opravnom prostriedku a v ďalšom konaní nemôže byť rozhodnuté nepriaznivejšie pre stranu, ktorá opravný prostriedok uplatnila.

Odvolací súd posúdil okolnosti predmetnej veci, pomery tak na stane žalovanej ako aj žalobcu a dospel k záveru, že poskytnutie dlhšej lehoty na splnenie dlhu žalovanou ako 15 dní nie je opodstatnené. Ust. § 232 ods. 3 CSP dáva súdu možnosť určiť dlhšiu lehotu na splnenie dlhu, pričom súd môže predmetné ustanovenie v odôvodnených prípadoch aplikovať aj bez návrhu strany.

Na základe ustálenej súdnej praxe je pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu; súd musí prihliadnuť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti) ako aj

to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprímerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa

Žalovaná poukázala na svoju majetkovú a sociálnu situáciu už v podaní zo dňa 24.06.2019. Uviedla, že sa nechce vyhnúť zodpovednosti za zaplatenie dlhu avšak, je rozvedená matka dvoch dcér, na ktoré má mesačné výdavky 300,- eur. Má ďalšie pôžičky od spoločnosti MCGA, Prima banka a PROFÍ CREDIT. Žije v podnájme, pričom na nájomné stravné a iné domáce výdavky jej prispieva priateľ. Následne v odvolaní doplnila, že zarába cca 20.000 Kč a jej výdavkami sú nájomné cca 5.000,- Kč mesačne, telefón v sume 300,- Kč a strava do 5.000,- Kč mesačne. Bývalý manžel platí výživné na obe deti dokopy v sume 170,- eur mesačne. Spláca ďalšie pôžičky od Tatra banky, Prima banky, Intrum a PROFÍ CREDIT. Vzhľadom na navrhovanú výšku splátok (55-100 Eur) a výšku dlhu žalovanej (9.952,98 Eur) odvolací súd konštatuje, že doba v ktorej by len istina dlhu žalovanej bola uhradená presahuje 8 rokov, čo je neprímerane dlhá doba. Bolo by to v rozpore s ústavne garantovanou zásadou rovnosti sporových strán, keďže žalobca, ktorý poskytol žalovanej úver a tá ho hneď od začiatku pravidelne nesplácala, by ako veriteľ obdržal poskytnuté finančné prostriedky od žalovanej v menších mesačných splátkach než bolo dohodnuté v zmluve (240,- eur) a po neúmerne dlhej dobe. Navyiac, dlh by bol uhrádzaný dlhšiu dobu, než to predpokladala zmluva o úvere, podľa ktorej termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 6/2025. Dlžník musí mať aj vôľu svoj dlh riešiť a mal by sa zadlžovať úmerne svojim finančným možnostiam a majetkovým pomerom.

Žalovaná v priebehu konania neprejavila snahu o plnenie záväzku a dlh neuhradila ani v čiastkach. Navyše ak žalovaná relevantným spôsobom nepreukázala dôvody pre úhradu dlhu v splátkach, nemožno vyhovieť jej návrhu. Žalobkyňa predložila výpis z účtu len za obdobie apríl 2019, pričom samotné odvolanie je z augusta 2019. Žalovaná uviedla, že spláca ďalšie splátky, a to v spoločnostiach MCGA, Prima banka a PROFÍ CREDIT. V odvolaní uviedla, že spláca splátky pre Tatra banku, Prima banku, Intrum a PROFÍ CREDIT. Žalovaná však nepredložila ani jednu zmluvu, ktorá by preukazovala splácanie iných pôžičiek a ich zostatkovú výšku. Z mailovej komunikácie zo dňa 16.08.2019 vyplýva, že dlh žalovanej voči spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. ku dňu 16.08.2019 predstavoval sumu 189,64 eur. Iné aktívne dlhy žalovaná nepreukázala. Žalovaná nepreukázala ani výšku nájomného a ani skutočnosť, že nejaké nájomné platí, pričom sama v podaní zo dňa 26.07.2019 uviedla, že nájomné, stravné a výdavky na domácnosť hradí aj jej priateľ. Platba a výška nájomného nie je zistiteľná ani z predloženého výpisu z účtu. Hoci je žalovaná rozvedená a v starostlivosti má dve dcéry, z podania zo dňa 24.06.2019 je zrejmé, že na ich výživu prispieva aj ich otec celkovo sumou 170,- eur mesačne. Odvolací súd so zreteľom na všetky tieto okolnosti dospel k záveru, že žalovaná ani v priebehu odvolacieho konania nepreukázala také majetkové a sociálne dôvody, ktoré by opodstatňovali dôvodnosť jej návrhu na splácanie dlhu v splátkach.

6. Z vyššie uvedených dôvodov sa odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti splatnosti dlhu žalovanej ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

7. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalovanej ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu.

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.